

Ο γνωστός σκηνοθέτης και ηθοποιός Λευτέρης Βογιατζής άφησε σήμερα, Μεγάλη Πέμπτη, την τελευταία του πνοή σε ηλικία 68 ετών, στο νοσοκομείο «Υγεία», έπειτα από πολύχρονη μάχη με την επάρατη νόσο. Γεννημένος στην Αθήνα το 1945, σπούδασε αγγλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, παρακολούθησε για δύο χρόνια το Ράινχαρτ Σεμινάρ στη Βιέννη και τελείωσε τη Σχολή Κ. Μιχαηλίδη στην Αθήνα. Στο θέατρο εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1973, στον ρόλο της Γιαγιάς, στον «Κυριακάτικο Περίπατο», σε σκηνοθεσία Γ. Μιχαηλίδη. Ακολούθησαν συνεργασίες με τον Σπύρο Ευαγγελάτο και αργότερα με την Ελεύθερη Σκηνή, σε μια προσπάθεια ανανέωσης του επιθεωρησιακού κώδικα, καθώς και με την Έλλη Λαμπέτη.

Τα χρόνια αυτά, έπαιξε πολλούς ρόλους του κλασικού κυρίως ρεπερτορίου, μεταξύ άλλων τον Άλφρεντ, στις «Ιστορίες από το Δάσος της Βιέννης», τη επώνυμη ηρωίδα στη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη, τον Ευρυπίδη στους «Βατράχους», τον Ταρτούφο στον «Ταρτούφο» του Μολιέρου κ.ά.. Το 1981 ίδρυσε την εταιρεία θεάτρου «Η ΣΚΗΝΗ» με τη συνεργασία έξι ακόμα ηθοποιών. Από το 1982 έως το 1987 που λειτούργησε η «ΣΚΗΝΗ», ο Λευτέρης Βογιατζής σκηνοθέτησε και έπαιξε στα έργα: «Η Σπασμένη στάμνα», σε σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου, «Οι Αγροίκοι», του Κάρλο Γκολντόνι (Λουνάρντο), «Συμφορά από το πολύ μυαλό», του Α. Γκριμπογιέντοφ (Φάμουσοφ), «Σε φιλώ στη μούρη...» σύγχρονο ελληνικό έργο του Γ. Διαλεγμένου (Μήτσος), για το οποίο τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας Κάρολου Κουν για την περίοδο 1986-87.

Το 1988 ίδρυσε τη νέα ΣΚΗΝΗ όπου, με τη συμμετοχή νέων ηθοποιών, παρουσίασε συστηματικά έργα που καλύπτουν το τρίπτυχο: κλασικό έργο, σύγχρονο έργο αιχμής και νεοελληνικό έργο.

Σκηνοθέτησε και έπαιξε στις παραστάσεις: «Θεός Βάνιας» του Άντον Τσέχωφ (Βάνιας), 1989, «Ρίττερ, Ντένε, Φος» του Τόμας Μπέρνχαρντ (Φος), 1991 (για πρώτη φορά στην Ελλάδα). Παράλληλα, το 1989, ιδρύει το Εργαστήριο Αρχαίου Δράματος, απ' όπου αποφοίτησαν (1991) δώδεκα μαθητές, ύστερα από τριετή εντατική φοίτηση.

Είναι η απαρχή της ενασχόλησής του με το αρχαίο ελληνικό δράμα. Το 1992 σκηνοθετεί την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, μια Αντιγόνη κλειστού χώρου, όπου κυριάρχησε «η ένταση του τραγικού ψιθύρου».

Με τους μαθητές του εργαστηρίου, συνεχίζει τη διερεύνησή του στον ελληνικό ποιητικό λόγο και την «παιδική ηλικία του θεάτρου», ανεβάζοντας αυτή τη φορά την αναγεννησιακή κρητική κωμωδία Κατσούρμπος, του Γ. Χορτάτζη. Επιστρέφοντας στους επαγγελματίες ηθοποιούς, το 1995, ανεβάσει ένα ακόμα σύγχρονο ελληνικό έργο, τη σατιρική κωμωδία των Δημήτρη Κεχαΐδη και Ελένης Χαβιαρά, «Με δύναμη από την Κηφισιά», 1995.

Ακολουθεί ο «Μισάνθρωπος» του Μολιέρου, το 1996, όπου παίζει τον Αλσέστ. Το ίδιο καλοκαίρι παίζει στην «Ελένη» του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία Γ. Χουβαρδά, στην Επίδαυρο

(Μενέλαος). Το 1998, δεύτερο έργο του Γιώργου Διαλεγμένου, «Η νύχτα της κουκουβάγιας», παράσταση για την οποία τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας «Φώτος Πολίτης», και το βραβείο Κάρολου Κουν, βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών Κριτικών.

Το 1999 σκηνοθέτησε τους «Πέρσες» του Αισχύλου για το Εθνικό Θέατρο στο Θέατρο της Επιδαύρου. Το 2000 σκηνοθέτησε και έπαιξε στο έργο του Χάρολντ Πιντερ, «Τέφρα και σκιά» (Ντέβλιν). Το 2001 ανεβάσει για πρώτη φορά στην Ελλάδα Σάρα Κέην, (Cleansed) «Καθαροί πια», μια μεγάλη επιτυχία, όπου παίζει τον Τινκερ. Το 2003, καινούριο νεοελληνικό έργο, της Λούλας Αναγνωστάκη, «Σ' εσάς που με ακούτε» (Χανς) και για δεύτερη φορά Σάρα Κέην, το «Grave» (Λαχταρώ). Το 2005 σκηνοθέτησε και έπαιξε σ' ένα ακόμα καινούριο έργο του Γιώργου Διαλεγμένου, το «Bella Venezia», για το οποίο απέσπασε το βραβείο Κριτικών Θεάτρου και Μουσικής, Κάρολος Κουν.

Το 2006 έκλεισε το Φεστιβάλ Επιδαύρου με την νέα του παράσταση της Αντιγόνης του Σοφοκλή, ενώ το καλοκαίρι του 2007 η παράσταση άνοιξε, αυτή τη φορά, το ίδιο Φεστιβάλ. Το 2007, σε συνεργασία με τον Γ. Σκεύα, ανέβασε και έπαιξε στην «Ημερη» του Φ. Ντοστογιέφσκι.

Ο Λευτέρης Βογιατζής έπαιξε σε αρκετές ταινίες ελλήνων σκηνοθετών:

«Ανατολική περιφέρεια» του Βασίλη Βαφέα, «Ακροπόλ» του Παντελή Βούλγαρη, «Μελόδραμα», «Βαριετέ», «Ονειρεύομαι τους φίλους μου» του Ν. Παναγιωτόπουλου - για την οποία τιμήθηκε με το α' βραβείο ανδρικού ρόλου στο Φεστιβάλ του Σαν Ρέμο 1994 – Αθήνα – Κωνσταντινούπολη.

Ο γνωστός σκηνοθέτης και ηθοποιός Λευτέρης Βογιατζής άφησε σήμερα, Μεγάλη Πέμπτη, την τελευταία του πνοή σε ηλικία 68 ετών, στο νοσοκομείο «Υγεία», έπειτα από πολύχρονη μάχη με την επάρατη νόσο.

Γεννημένος στην Αθήνα το 1945, σπούδασε αγγλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, παρακολούθησε για δύο χρόνια το Ράινχαρτ Σεμινάρ στη Βιέννη και τελείωσε τη Σχολή Κ. Μιχαηλίδη στην Αθήνα.

Στο θέατρο εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1973, στον ρόλο της Γιαγιάς, στον «Κυριακάτικο Περίπατο», σε σκηνοθεσία Γ. Μιχαηλίδη. Ακολούθησαν συνεργασίες με τον Σπύρο Ευαγγελάτο και αργότερα με την Ελεύθερη Σκηνή, σε μια προσπάθεια ανανέωσης του επιθεωρησιακού κώδικα, καθώς και με την Έλλη Λαμπέτη.

Τα χρόνια αυτά, έπαιξε πολλούς ρόλους του κλασικού κυρίως ρεπερτορίου, μεταξύ άλλων τον Άλφρεντ, στις «Ιστορίες από το Δάσος της Βιέννης», τη επώνυμη ηρωίδα στη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη, τον Ευρυπίδη στους «Βατράχους», τον Ταρτούφο στον «Ταρτούφο» του Μολιέρου κ.ά..

Το 1981 ίδρυσε την εταιρεία θεάτρου «Η ΣΚΗΝΗ» με τη συνεργασία έξι ακόμα ηθοποιών. Από το 1982 έως το 1987 που λειτούργησε η «ΣΚΗΝΗ», ο Λευτέρης Βογιατζής σκηνοθέτησε και έπαιξε στα έργα: «Η Σπασμένη στάμνα», σε σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου, «Οι Αγροίκοι», του Κάρλο Γκολντόνι (Λουνάρντο), «Συμφορά από το πολύ μυαλό», του Α. Γκριμπογιέντοφ (Φάμουσοφ), «Σε φιλώ στη μούρη...» σύγχρονο ελληνικό έργο του Γ. Διαλεγμένου (Μήτσος), για το οποίο τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας Κάρολου Κουν για την περίοδο 1986-87.

Το 1988 ίδρυσε τη νέα ΣΚΗΝΗ όπου, με τη συμμετοχή νέων ηθοποιών, παρουσίασε συστηματικά έργα που καλύπτουν το τρίπτυχο: κλασικό έργο, σύγχρονο έργο αιχμής και νεοελληνικό έργο. Σκηνοθέτησε και έπαιξε στις παραστάσεις: «Θεός Βάνιας» του Άντον Τσέχωφ (Βάνιας), 1989, «Ρίττερ, Ντένε, Φος» του Τόμας Μπέρνχαρντ (Φος), 1991 (για πρώτη φορά στην Ελλάδα).

Παράλληλα, το 1989, ιδρύει το Εργαστήριο Αρχαίου Δράματος, απ' όπου αποφοίτησαν (1991) δώδεκα μαθητές, ύστερα από τριετή εντατική φοίτηση. Είναι η απαρχή της ενασχόλησής του με το αρχαίο ελληνικό δράμα. Το 1992 σκηνοθετεί την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, μια Αντιγόνη κλειστού χώρου, όπου κυριάρχησε «η ένταση του τραγικού ψιθύρου».

Με τους μαθητές του εργαστηρίου, συνεχίζει τη διερεύνησή του στον ελληνικό ποιητικό λόγο και την «παιδική ηλικία του θεάτρου», ανεβάζοντας αυτή τη φορά την αναγεννησιακή κρητική κωμωδία Κατσούρμπος, του Γ. Χορτάτζη. Επιστρέφοντας στους επαγγελματίες ηθοποιούς, το 1995, ανεβάζει ένα ακόμα σύγχρονο ελληνικό έργο, τη σατιρική κωμωδία των Δημήτρη Κεχαΐδη και Ελένης Χαβιαρά, «Με δύναμη από την Κηφισιά», 1995. Ακολουθεί ο «Μισάνθρωπος» του Μολιέρου, το 1996, όπου παίζει τον Αλσέστ. Το ίδιο καλοκαίρι παίζει στην «Ελένη» του Ευρυπίδη, σε σκηνοθεσία Γ. Χουβαρδά, στην Επίδαυρο (Μενέλαος).

Το 1998, δεύτερο έργο του Γιώργου Διαλεγμένου, «Η νύχτα της κουκουβάγιας», παράσταση για την οποία τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας «Φώτος Πολίτης», και το βραβείο Κάρολου Κουν, βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών Κριτικών. Το 1999 σκηνοθέτησε τους «Πέρσες» του Αισχύλου για το Εθνικό Θέατρο στο Θέατρο της Επιδαύρου. Το 2000 σκηνοθέτησε και έπαιξε στο έργο του Χάρολντ Πίντερ, «Τέφρα και σκιά» (Ντέβλιν).

Το 2001 ανεβάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα Σάρα Κέην, (Cleansed) «Καθαροί πια», μια μεγάλη επιτυχία, όπου παίζει τον Τίνκερ. Το 2003, καινούριο νεοελληνικό έργο, της Λούλας Αναγνωστάκη, «Σ' εσάς που με ακούτε» (Χανς) και για δεύτερη φορά Σάρα Κέην, το «Crave» (Λαχταρώ).

Το 2005 σκηνοθέτησε και έπαιξε σ' ένα ακόμα καινούριο έργο του Γιώργου Διαλεγμένου, το «Bella Venezia», για το οποίο απέσπασε το βραβείο Κριτικών Θεάτρου και Μουσικής, Κάρολος Κουν.

Το 2006 έκλεισε το Φεστιβάλ Επιδαύρου με την νέα του παράσταση της Αντιγόνης του Σοφοκλή, ενώ το καλοκαίρι του 2007 η παράσταση άνοιξε, αυτή τη φορά, το ίδιο Φεστιβάλ.

Το 2007, σε συνεργασία με τον Γ. Σκεύα, ανέβασε και έπαιξε στην «Ημερη» του Φ. Ντοστογιέφσκι.

Ο Λευτέρης Βογιατζής έπαιξε σε αρκετές ταινίες ελλήνων σκηνοθετών: «Ανατολική περιφέρεια» του Βασίλη Βαφέα, «Ακροπόλ» του Παντελή Βούλγαρη, «Μελόδραμα», «Βαριετέ», «Ονειρεύομαι τους φίλους μου» του Ν. Παναγιωτόπουλου - για την οποία τιμήθηκε με το α' βραβείο ανδρικού ρόλου στο Φεστιβάλ του Σαν Ρέμο 1994 – Αθήνα – Κωνσταντινούπολη.